

35.074

2047

1884—1894

Slovensko delavsko
pevsko društvo

"Slavec" v Ljubljani

ob svoji

desetletnici.

Sestavila

Anton Trstenjak in Anton Slatnar.

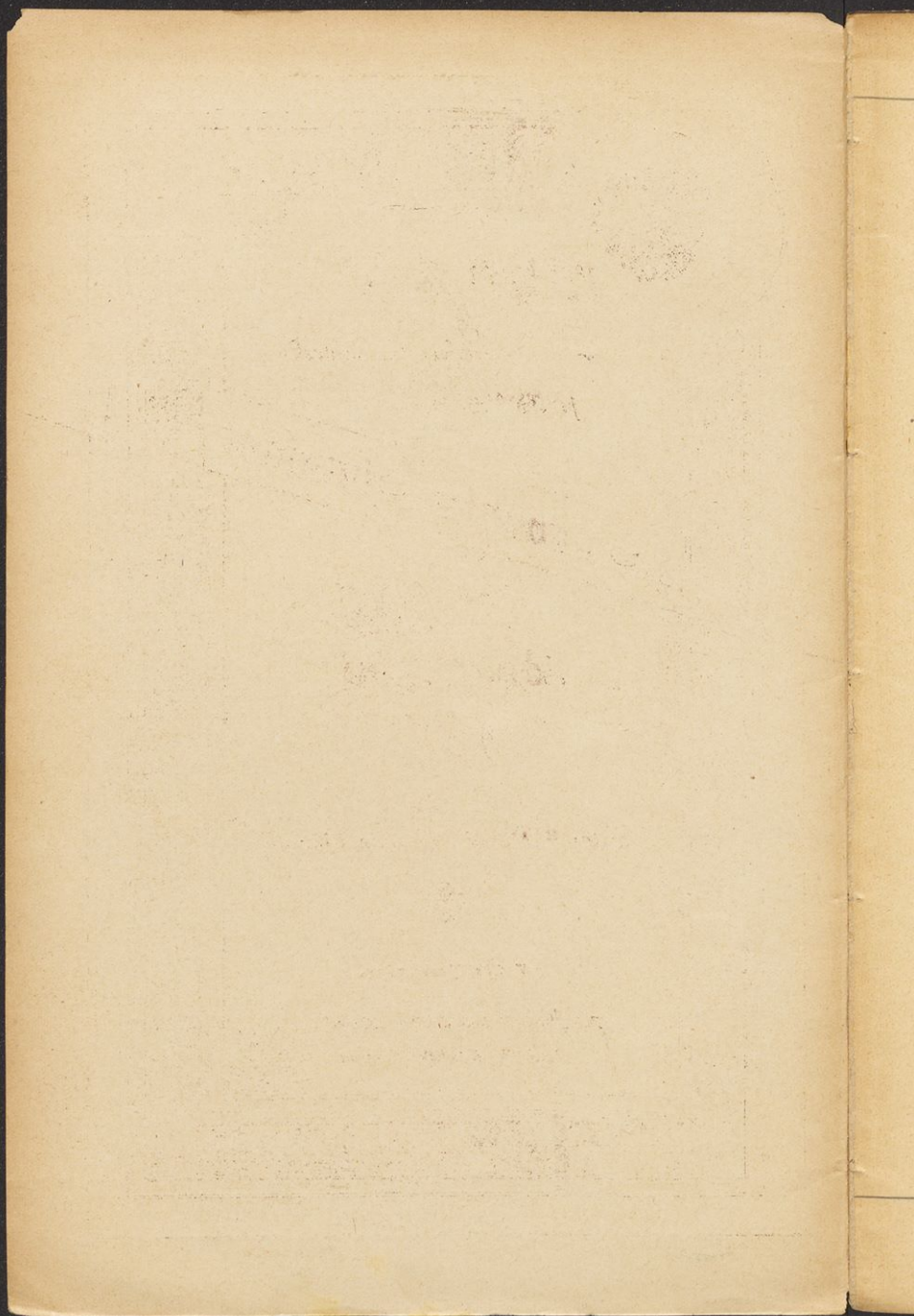

V Ljubljani, 1894.

Založilo in izdalo društvo „Slavec“.

Natisnila Katoliška tiskarna.

1884—1894

Slovensko delavsko
pevsko društvo

SLAVEC

v Ljubljani

ob svoji

desetletnici.

Zgodovinska črtica.

Sestavila

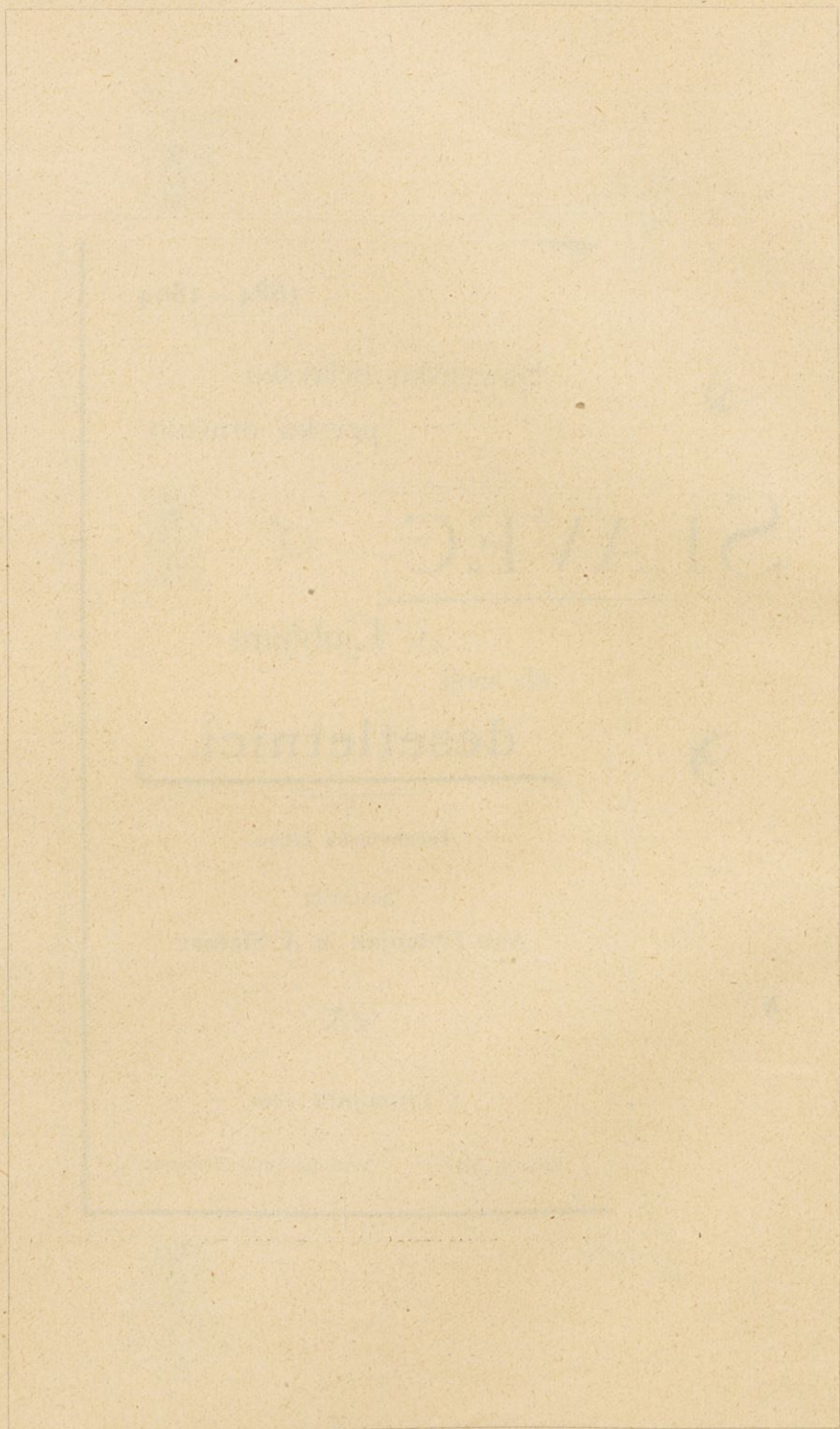
Ant. Trstenjak in A. Slatnar.

V LJUBLJANI, 1894.

Založil „Slavec“, — Natisnila Katol. Tiskarna.

Prolog

o desetletnici „Slavčevi“.

Zložil *Drag. Jesenko.*

Peròt je razprostrla pevska Vila,
In z néba dalnjih splavala višáv . . .
Na zemljo bedno, ki je dom bridkôsti,
Ponôsna krila jo ponesla so,
In kjer solzà je zrla vir pekôčih
In srca v nadi gledala razvnetá,
In zrla srečo zlato src ljubečih
In môž za dom navdušenih, kipečih,
Postávila svoj blázeni je hram.
Zavladal pôkoj je krog hrama,
Odplaval žalosti oblak je tèmni,
Vzcvetéla nova je pomlad,
Stotér dozôrel domu sad . . .

I k nam priplula bôginja je petja . . .
— Desetkrat od tegà vzbrstèl je cvet —
Za petja čar združila môž razgretih
V mogočno kôlo, ki za dom stojí,
Ki se za njega rast in svojo čast
Vtrudilnega napôra ne bojí.

Oj, bratje, borba pač nelahka
Povspeti se do čilosti takôve
Sè svojimi preskromnimi močmi;
Le do stvari navdušenost je sveta
In sloge nepretržna vez,
Ki take nam rodi plodôve,
Slovenska pesem dnès svoj god slaví,
Ob godu tem proslavljeni smo tudi mi.

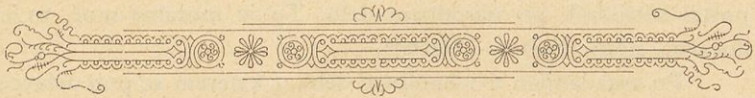
Saj kot s telesom spojena je duša
In ni pomladi brezi cvetja,
Ne more „Slavec“ žiti brezi petja,
Glasôve zлива v pesem žalne,
Čutila vliva vanjo rádostna. —

Let dvakrat pet . . . spominov jasnih
Pa neveselih tudi
Obuja nam današnji dan.
A vstrajnost moška in ljubav
Do dôma sveta ne pozna ovir.
V slovenski že glasi se svet
Naš spev let dvakrat pet,
K zavesti národní nas vzdramljajoč
V prosvete borbo nas pozivljajoč. —

Let dvakrat pet . . . kot smo doslej
Pri častnem vstrájali poklici,
Služili bomo i poslej
Domovja vzvišeni in sveti stvari,
Da kdaj zanamci naši porekó,
Ko zôra lepša sévala bo domu
In lepše bo zvenèl še „Slavčev“ spev:
„Iz truda prednikov je naših sinil
Prekrasen dan, da let slavimo
Desetkrat pet, kar prvič je začul
Slovenski rod naš ‚Slavca‘.“

Vas pa, po duhu in po rodu bratje,
Ki ste prišli nas počastit, pozdravit
Od vseh strani slovenske domovine,
Ki ste dospeli k nam iz zemlje mile,
Ki ž njo nas spaja bratska vez,
Srčnó pozdravljamo kličoč
Iz duše dna navdušeno vam: Slava!

Pesen dar je iz nebá,
Kí srcé veselo vžíga;
Kadar tare skrb duhá,
Petje ga nad prah povzdíga.
In ker pesen vzbuja slast,
Bratje, v petji se družímo
Ter med šíri svet nosímo
Drage domovine čast.

Društveno gâslo.

Zložil in društvu posvetil *J. Cimperman*.

Uglasbil *A. Stoeckl*.

Deset je let, kar se je osnovalo Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani. Ni mnogo let to. Že za posamičnika je to kratka doba, a za društvo še krajša. Vender je „Slavec“ v tem malem času pridobil toliko javne veljave in je storil toliko lepega, da je vredno spominjati se tega po preteku desetih let.

„Slavec“ je v pravem pomenu besede zlato dedščino starih Slovanov, milo pesem, na svojo zastavo zapisal, gojil in čuval jo ter s tem pouzdigal čast slovenskega imena. Pesem mu je jedini element, v katerem in ob katerem živi. V pesmi mu je moč, s katero očaruje in osvaja svet. Kakor stari Orfej nastopa zmagonosno. S pesmijo je „Slavec“ združil ne samo svoje ožje somišljenike in sobrate, nego ž njo si je utrl pot v najširše kroge našega občinstva. S pesmijo se udeležuje „Slavec“ vseh narodnih veselih in žalostnih dogodkov; podpira torej to, kar zidajo rodoljubi slovenski, in ravno v tem je pomen in važnost njegovega rodoljubnega delovanja.

Kakor je delavec, in ta element je v „Slavcu“, poprej živetaril osamel, sam za se, in bil za širšo družbo brez pomena, tako je zdaj, ko si je osnoval središče in ognjišče, svoje društvo, dejanski zasvedočil svojo inteligentno stran, katera ga usposablja stopati v zveze z najširšimi krogi slovenskimi. Tako je delavec

postal sotrudnik pri narodnem delu. To je moralna moč, to je duševna stran društva „Slavec“.

Po vsakdanjem trudapolnem delu, v katerem se potí delavec od zore do mraka, pohiti „Slavec“ v svoj dom, kjer si malo ogleda svoje gnezdece, potem pa pohiti v svoje shajališče, kjer si z božansko pesmijo otare s čela pot vsakdanjega truda. Pesem mu razžene temne oblake, ki se zlasti delavcu prepogostoma zbirajo nad glavo, in sladka pesem mu je oni angelj varuh, ki čuva in skrbi, da mu vsakdanji trdi trud ne uzame vere v človeške idejale. Kjer se poje, tam vladajo le plemeniti nagibi človeški, tam je sloga naša in blagoslov božji. Pesem je srce in glava; pesem izraža plemenitost, čistost in dobroto duše in blaži značaj človeški. S pesmijo sejejo narodi seme kulture. Pesem je jedno najjačjih kulturnih pospešil; pesem osvaja srca. Zategadelj je „Slavec“ prosvetonosec. Osnovan na izključno narodni podlagi ima „Slavec“ upanje v dolgo življenje.

Kóga izmej nas ne prešinja ponos, ko vidi, kako ti mladi ljudje korakajo za svojo zastavo in kako častno in dostojno nastopajo pri vseh naših javnih prilikah? Komu naj se ne razveseli srce, ko vidi, kako „Slavec“ z mogočno pesmijo poveličuje vse narodne praznike naše?

„Slavcu“ so še male, nejakе peroti. Ko dorase, mogel bode še više poleteti. Skrbeti hoče, da bode Slovencem najmilejši pevec v slovenskem gaju. A kaj in koliko je do zdaj storil in da je res kaj storil za narodno našo stvar, to vam hoče pripovedovati v priprosti besedi.

Ob svoji desetletnici ima le jedno iskreno željo. V pesmi so izražene vse naše želje, vse naše misli in vsi naši idejali o obitelji in domovini. Pesem slovenska druží naj nas torej v vsakdanji borbi in krepí naj nas v naših svetih idejalih. S pesmijo unemajmo se za vse, kar je lepo, plemenito in uzvišeno. S pesmijo svojo proslavljajmo domovino našo in prosimo Njega, ki nas je ustvaril ko listja in trave, da blagoslovi naše delo, da bi nam draga domovina bila srečna in velika!

Snovanje „Slavca“.

Občna narodna zavednost, ki nam je porodila vse narodne naprave in preustrojila naše življenje in delovanje na narodni podlagi, pridobila si je v slovenskem delavcu in malem obrtniku najboljše pristaše. Naše narodno-politično življenje zadnjih dvajsetih let je temu živa priča. Ravno delavec in obrtnik sta nam v narodni borbi zvesta podpora. „Mali mož“, kakor mu je novodobni naziv, čutil je potrebo organizacije na vse strani. Tudi on hotel je priti v občnem tekmovanju za zmago do veljave v javnosti, kar pa je mogel doseči le v združenju. „Mali mož“ čutil je potrebo naobraževanja; iskal je prilike, kjer bi se mlademu delavcu ponujala prilika naobraževati se na podlagi drage slovenščine. Slovenski jezik bil mu je smoter.

Pred desetimi leti iskali so slovenski delavci takega uzgajališča v „Delavskem izobraževalnem društvu“ ter so se upisali v to društvo z namenom, da bi v njem dosegli svoje težnje. K temu koraku primorale so jih naše društvene razmere. Še ob cesarski slavnosti bili so namreč nekateri delavci člani čitalničnega pevskega zbora, iz katerega pa so izstopili neradovoljno. Naravno je torej bilo, da so ti osamelci jeli iskati drugega zavetišča in šli so v „Delavsko izobraževalno društvo“. V tem društvu, katero je imelo „mejnarodni“ program, bil je M. Jeločnik in za njim je še prišel Ivan Justin. Tu so delovali Slovenci na to, da se za učni predmet uvede tudi pouk v petju. To se je res zgodilo, in tako se je uvel pouk v petju dvakrat na teden, seveda mejnarodno, nemški in slovenski, kakor je bil značaj tega društva. Nekaj časa bili so Slovenci s to polovičarsko pridobitvijo zadovoljni, ker so upali, da se jim venderle posreči uvesti samo slovensko petje. Prvi nastop pri „Silvestrovi veselici“ 1883. leta v prostorih „Bierhalle“ na šentpeterskem predmestju pod vod-

stvom Ivana Justina obnesel se je častno. Toda mejnarodno petje ni Slovincem nikakor ugajalo in temu pridružile so se še druge neprilike, ki so ovirale Slovence ostati v rečenem društvu.

Jače in jače pojavljalo se je takrat socialno gibanje, katero so netili v Ljubljani stranski agitatorji. Slovenski delavci niso bili pristaši socialne politike, kateri so bili nedovzetni. Da bi se torej izognili socialnemu gibanju, izstopili so iz „Delavskega izobraževalnega društva“. Še predno pa so ta korak storili, mislili so na to, kako osnovati slovensko delavsko pevsko društvo, ker so po takem društvu, osnovanem na izključno narodni podlagi, že dalje časa hrepeneli.

Po dogovoru svojih somišljenikov sklical je Miha Jeločnik dné 18. maja 1884. leta shod v gostilnici pri „Lozarju“, katerega se je udeležilo nad 30 pevcev. Začasnim predsednikom shoda bil je izvoljen sklicevatelj sam. Glavna točka dnevnemu redu bil je pogovor o tem, ali se naj osnuje novo slovensko delavsko pevsko društvo. Vsi udeleženci shoda sklenili so jednoglasno, da naj se osnuje tako društvo. Potem se je volil začasni odbor, in sicer za predsednika M. Jeločnik, za tajnika Ivan Pajk, za blagajnika Fran Dežman in za odbornike Lav. Stibil, Ivan Šturm in Fran Perdan. Ta odbor je izdelal pravila, ki so se na drugem zboru v nedeljo dné 25. maja 1884. leta v gostilnici gospoda Fr. Ferlinca preresetala in z malimi izpremembami sprejela. Ta drugi zbor bil je bolj obiskan od prvega, dokaz, da se je zanimanje za društvo čim bolj razvijalo. Pri razgovoru, kako imenovati novo društvo, unela se je daljša živa debata in je konečno obveljal Ivana Justina predlog, da se novo društvo nazivaj: Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“. Takoj potem predložil je predsednik dné 3. junija visoki c. kr. deželni vladi pravila v potrjenje, katera je z odlokom dné 9. junija šte. 5312 po mestnem magistratu ljubljanskem naznanila, da osnove Slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ na podlagi predloženih pravil ne zabranjuje.

Društvena pravila so se l. 1885. nekoliko izpremenila in je ta izpremenjena pravila odobrila visoka c. kr. deželna vlada z odlokom dné 7. januarja 1886, šte. 13.034.

Koj po osnovi društva sklical se je na dan 9. julija 1. 1884. prvi redni občni zbor, s katerim je pričelo Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ svoje sadunosno delovanje.

Iz zapisnikov posneli smo, da so v prvem odboru bili naslednji člani:

Jeločnik Anton (predsednik);

Petrič Ernest (podpredsednik);

Pajk Janko (I. tajnik);

Gorišek Anton (II. tajnik);

Jeločnik Miha (blagajnik);

Kavčič Anton (arhivar).

Odborniki: *Dekval Fran, Dežman Fran, Hribar Fran, Kostelac, Milavec, Perdan Fran, Pregel Vinko, Stibil Lavoslav, Šturm Ivan.*

Prvi pevovodja je bil *Justin Ivan.*

Važnejši dogodki iz življenja „Slavec“.

Vsestranski je začel „Slavec“ razvijati svoje delovanje. Kakor mlada zdrava jablan v dobri zemlji, tako je „Slavec“ na podlagi svoje zdrave organizacije šel od koraka do koraka. Prvi čas, še neopazovan, posvetil je vse svoje sile notranjemu delu. Doma bilo se mu je najpoprej pripraviti, predno se je pokazal svetu. Otroka se veselimo, ko začanja prve glasove izgovarjati, četudi ne govori, kakor mi odrasli. Tudi „Slavcu“ godilo se je jednako. V svojem domu začel se je pridno vaditi v petju. Osnoval si je pevsko šolo, brez katere živeti ne more, in koj septembra 1884. leta otvorila se je pevska šola za začetnike. Prvi pevovodja bil je Ivan Justin, kateri pa žal ni dolgo ostal društvu. Že meseca marca 1885. leta preselil se je v Celovec, kjer je dné 4. februarja 1886. leta umrl. „Slavec“ dal ga je ob svojih in nekaterih prijateljev pokojnikovih troških prepeljati v Ljubljano in ga je častno pokopal dné 7. februarja na sv. Krištofa pokopališču. Vrlemu možu bodi hvaležen spomin med nami!

Slovenskemu delavskemu pevskemu društvu „Slavec“ je namen gojiti slovensko in slovansko petje in čitati časnike, ako si jih društvo omisli. Ta glavni namen doseza društvo s tem, da si je osnovalo pevsko šolo z nastavljenim pevovodjo. Koj prvo leto otvorila se je pevska šola meseca septembra, kar se je potem ponavljalo vsako naslednje leto navadno meseca oktobra.

Za pevske vaje ima društvo svoj klavir.

Društveni pevovodje so bili: *Ivan Justin*, *Srečko Stegnar*, *Ohm vitež Janušovský* (dvakrat), *Ivan Pijanecki*. Sedanji pevovodja je spet *Srečko Stegnar*. Pouk v petju je brezplačen. Prvi društveni lokal je bil v Virantovi hiši v Zvezdarskih ulicah v

prostorih „Glasbene Matice“. Leta 1888. preselilo se je društvo iz prostorov „Glasbene Matice“, ker je kranjska hranilnica, katera je lastnica Virantove hiše, to zahtevala, v svojo društveno sobo na Starem Trgu, kjer je še danes.

Društvo prireja v zmyslu pravil „pevske večere“. To so stalni društveni večeri po večkrat na leto, na katerih se pojó lepe slovenske in slovanske pesmi in se o teh prilikah posvetujejo člani o svojih pevskih stvaréh. Na tak način vadijo se v govoru in se tako naobražujejo v dragi slovenščini. — Sploh prvi pevski večer bil je že dné 28. septembra l. 1884.

Tekom desetih let ukristalile so se poleg pevskih večerov posebno nekatere navade, ki so postale društvena tradicija. Tako prireja društvo „Martinov večer“, stalno vsako leto „Silvestrov večer“ in znano „Slavčevo maškarado“. Te veselice so društvena tradicija in so običajno, zlasti zadnja leta, tako lepo aranžovane, da se teh zabavnih večerov udeležujejo tudi najodličnejši narodni krogi. Počaščuje jih večkrat s svojo navzočnostjo tudi župan našega stolnega mesta, velecenjeni gospod Peter Grasselli.

Posebno spoštovanje rodoljubno izkazuje „Slavec“ velezaslužnim slovenskim možem. Čaščenje slovenskih veljakov zapisal si je „Slavec“ na svojo zastavo. Ne opušča nobene važne prilike, da bi pokazal, kako zna ceniti slovensko stvar. Koj prva leta pel je vsako leto na vseh Svetnikov dan žalostinke na gomili očeta slovenskega naroda Janeza Bleiweisa in odličnega pisatelja Josipa Jurčiča. Takisto je „Slavec“ spremil k večnemu počitku zaslužne slovenske pisateljé in rodoljube, ki smo jih v ravnokar preteklem desetletju položili v hladno zemljo na sv. Krištofa pokopališču, in katerih izgubo britko čutimo in objokujemo.

S svojim izbornim petjem uzbudil je „Slavec“ hitro pozornost onih krogov, ki potrebujejo dobrih pevcev. Zgodovina slovenske opere v Ljubljani je tesno spojena z zgodovino „Slavčevo“. Ko se je pred dobrimi tremi leti ustanavljala naša slovenska opera za novo deželno gledališče, uvidelo je Dramatično društvo, da se dober operni zbor more sestaviti le iz izvežbanih „Slavecev“, katere bi bilo treba le na oder postaviti. Z dobro vestjo storil se je ta korak, in to tem laže, ker je „Slavec“ že poprej v nekaterih komadih nastopil. Tako je n. pr. oddelek „Slavca“ pel dné 1. marca 1885 v „Zapravljivcu“, dné 6. decembra v „Starem korporalu“, dné 21. februvarja v burki „Tambor v

Puebli“. Leta 1891. pristopil je oddelek „Slavca“ k Dramatičnemu društvu kot stalni operni zbor, in kake uspehe dosega tu „Slavec“ s svojim izbornim sodelovanjem pri vseh opernih predstavah, to so videli vsi obiskovalci slovenskega gledališča, tako da nam tega ni treba še posebe poudarjati. To delovanje „Slavčevo“ je prevažno in eminentno kulturno, in mi le iskreno želimo, da bi z ozirom na željeni uspešni razvoj slovenskega gledališča ostali obe društvi v trajni in srečni zvezi.

Kakor z „Dramatičnim društvom“, tako živi „Slavec“ tudi z ostalimi narodnimi društvi v Ljubljani in po širni Sloveniji v pravem prijateljstvu. In kako tudi ne bi! Saj je vsem isti smoter: pouzdiga časti slovenskega imena in napredek narodni, a to je zastava, pod katero se lahko zbirajo, družijo in sodelujejo vsa narodna društva v bratskem jedinstvu. Ljubljanski „Sokol“, Družba Sv. Cirila in Metoda, Slovensko pisateljsko društvo, društvo „Narodni dom“, prirasli so k srcu „Slavčevemu“. Sokolskih slavnosti in veselic udeležuje se „Slavec“ s svojim zborom, za Družbo sv. Cirila in Metoda prireja veselice in tako podpira slovensko šolo, za „Narodni Dom“ deluje v istem zmislu, udeležuje se slavnosti, ki se prirejajo slovenskim pisateljem, kar navajamo v posebnem članku, in tako časti slovenske može. Po vsej širni Sloveniji, kjer se vrši kaka velika slavnost, vidiš „Slavca“ z zastavo. Pridružuje se velikim koncertom, ki jih daje „Slovensko pevsko društvo v Ptujih“, kumoval je pri ustanovitvi celjskega „Sokola“, obiskuje sokolska društva po Slovenskem, vabijo ga čitalnice na sodelovanje. In „Slavec“ se rad odziva. Pohitel je že čez mejo svoje domovine, v beli Zagreb, k slavnosti zveze hrvaških pevskih društev. Da, povsod, kjer gre za slovensko stvar, srečujemo vrle pevce, kako s slovensko pesmijo časté in povečujejo slovansko stvar. Toda bodi dosti toliko o tem; v posebnem oddelku bomo itak naveli vsa društva in slavnosti, katerih se je udeležil „Slavec“ sodelujoč. Odlični rodoljubi uvaževali so to delovanje. *Simon Gregorčič* posvetil je društvu svojo krasno pesem „Naša zastava“, katero je uglasbil *Anton Foerster*. Preuzvišeni vladika *Josip Juraj Strossmayer* izrazil je društvu pismeno svoje simpatije, želeč mu napredka in blagoslovivši mu delo. Slovenski skladatelji: *Foerster Anton*, *dr. Ipavec Benjamin*, *vit. Ohm Janušovsky*, *Nedvĕd Ant.*, *Stegnar Srečko*, *Vilhar F. S.*, pa so posebno naklonjeni našemu mlademu društvu ter mu posvečujó svoje krasne skladbe.

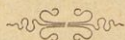
V občevanju s pevskimi društvi slovenskimi spoznal je „Slavec“ prvi činitelje, kateri ovirajo uspešnejše delovanje na polju slovenske pesmi. Uvidel je, da je do napredka treba storiti še jeden korak. Porodila se je tudi v njem misel, da je treba osamela društva združiti, da je treba osnovati zvezo vseh slovenskih pevskih društev. Ta misel bode se razpravljala ob letošnjih slavnostnih dneh „Slavčevih“ ter je upati in želeti, da se je poprimejo vsa pevska društva slovenska z jednako gorečnostjo ter da sklenejo trdno zvezo v uzajemno delovanje. Nasledki in uspehi take močne zveze morejo biti velikanski ne samo za razvoj slovenskega petja, nego tudi za sijajnost skupnih pevskih nastopov po Slovenskem.

Po svojih skromnih močeh podpira „Slavec“ nekatera narodna društva. „Slavec“ je namreč član naslednjih društev: „Maticе Slovenske“, „Glasbene Maticе“, „Družbe sv. Mohorja“, „Slovenskega pevskega društva v Ptujū“ in ljubljanskega „Sokola“.

Omenimo naj tudi na tem mestu društvene zastave. Ko se je društvo osnovalo, mislili so člani koj na to, kako si nabaviti društveno zastavo, katera naj bi jim bila simbol društvene zvestobe. Apelovali so na rodoljube slovenske, ki so priskočili društvu z radodarnimi prispevki, in z veseljem konstatujemo, da so med darovalci zastopani vsi slojevi našega občinstva, tako da smemo reči, da je narod slovenski poklonil društvu zastavo. „Slavčeva“ zastava stala je blizo 900 goldinarjev in so se vsi troški pokrili z radodarnimi prispevki. Danes diči zastavo več dragocenih trakov, katere so pripelle rodoljubkinje slovenske.

Prvo leto (1884) svojega obstoja imelo je društvo 60 izvršujočih in nad 70 podpornih članov. V poznejših letih se je število pevskega zbora izpreminjalo, zdaj je bilo večje, zdaj zopet manjše, kakor so ravno pevske razmere nanesle. Letos (1894) šteje pevski zbor blizo 80 članov, a društvo ima do 200 podpornih članov, 14 ustanovnikov in 5 častnih članov. Ustanovniki in podporniki so društvu gmotna podlaga, katera mu jedino omogočuje, da more živeti in delovati. To so stalni dobrotniki; bodi jim za to naša iskrena hvala!

„Slavec“ se radostno spominja ob svoji desetletnici vseh, s katerimi je živel dozdej v prijateljskih zvezah, iskreno želeč, da delujmo i nadalje skupno za skupne idejale!

„Slavčeve“ slavnosti, koncerti, narodne veselice in izleti.

Preobširne bi bile naše črtice o desetletnem delovanju „Slavčevem“, ako bi hoteli navajati vse manjše društvene slavnosti, v obče vse javne nastope. Radi tega omenimo naj le važnejših stvari, ki imajo za občno javnost veljavo in pomen.

V naslednjem sestavku podajemo torej vse važnejše društvene slavnosti, koncerte, narodne veselice in izlete.

Leta 1884.

Dné 27. julija prvi skupni izlet na Rožnik, kjer je pel „Slavec“ pri sv. maši. Po službi božji vrnil se je „Slavec“ čez hrib v Šiško, in potem v Ljubljano.

Ustanovna veselica dné 7. septembra v prostorih restavracije ljubljanske čitalnice na korist svojemu fondu. Pri tej slavnosti, kakor tudi pri vseh narodnih veselicah sodeluje vojaška godba in navadno je s temi veselicami tudi spojeno kegljanje na dobitke, kar radi tega poudarjamo, da ne bomo tega pri naslednjih veselicah posebe omenjali.

To leto priredilo je društvo dva pevska večera, prvega dné 28. septembra in drugega dné 7. decembra. Prvi „Silvestrov večer“ bil je dné 31. decembra pri „Tavčarju“. Tudi teh in enakih „večerov“, ker se ponavljajo redno vsako leto in so stalni društveni „večeri“, ne navajamo posebe v tem sestavku.

Leta 1885.

Dné 17. februarja bil je šaljiv pevski večer v čitalnični restavraciji mnogobrojno obiskan. Nastopilo je čez 40 pevcev.

Javni pevski večer dne 21. marca v restavraciji „Hotel Europa“ v slovo neutrudnemu pevovodji in soustanovitelju društva „Slavec“, *Ivanu Justinu*, ki je odhajal v Celovec.

Izlet v Kozarje dne 14. junija.

Izlet na Bled dne 2. avgusta. Udeležilo se ga je nad 40 članov. Pri maši na otoku, katero je daroval preč. g. kanonik dr. Štiglic iz Zagreba, pel je oddelek pevcev. Vreme je bilo ugodno, a zabava na Bledu izvrstna.

Velika društvena beseda dne 15. avgusta na vrtu ljubljanske čitalnice s sodelovanjem g. Ivana Medena in popolne vojaške godbe. — G. Ivan Meden sodeluje malone pri vseh društvenih slavnostih in koncertih, tako da si je s tem pridobil izrednih zaslug za prospah društva. „Slavec“ je to hvaležno uvaževal ter imenoval g. Ivana Medena svojim častnim članom in mu o raznih prilikah priredil naudušene ovacije.

Dne 27. septembra izlet v Dol k slovesnemu otvorjenju tamošnjega „Bralnega društva“.

Velika slavnostna akademija v proslavo godu Njega Veličanstva presvitlega cesarja dne 4. oktobra v deželnem gledališču s prijaznim sodelovanjem „Dramatičnega društva“, „Sokola“ ljubljanskega, kakor tudi gospice Vernikove in gospodov Ivana Medena in Peregrina Kajzela.

„Martinov večer“ dne 15. novembra v restavraciji ljublj. čitalnice s prijaznim sodelovanjem g. Iv. Medena. O tej priliki nabralo se je 26 gold. za društveno zastavo.

„Silvestrov večer“ v restavraciji „Hotel Europa“. Bil je toli mnogobrojno obiskan, da je nedostajalo prostora. Sodeloval je g. Ivan Meden in s svojim krasnim petjem očaral občinstvo. Deklamovala je gospica Vrtnikova. Dvakratna tombola imela je obilo lepih dobitkov.

Leta 1886.

„Medenov večer“, posvečen izvrstnemu društvenemu pevcu gosp. Ivanu Medenu kot častnemu članu, bil je dne 30. maja v restavraciji ljubljanske čitalnice. Ta večer bil je izredno dobro obiskan in bil je tudi jedna najlepših dozdanjih društvenih zabav. Gosp. Medenu izročila se je krasno izdelana diploma. Nabralo se je ta večer 30 gold. za društveno zastavo; vrhu tega poklonil je neimenovanec 15 gold. v isti namen.

Dné 11. julija imelo je društvo v proslavo slovanskih blagovestnikov ss. bratov Cirila in Metoda v sv. Petra cerkvi mašo, pri kateri je pel društveni zbor.

Veliki koncert dné 5. septembra v ljubljanski čitalnici s sodelovanjem gg. Iv. Medena in Avg. Puciharja ter vojaške godbe. Vlada prepovedala je loterijo.

Velika beseda na čast Preširnu dné 8. decembra v deželnem gledališču s sodelovanjem „Dramatičnega društva“. Gledališče bilo je prenapolnjeno. Sodelovali so gg.: Iv. Meden, Janušovsky in mešani zbor šišenske čitalnice.

Leta 1887.

Izlet na Šmarno goro dné 8. maja. Na gori sv. maša, obed in po obedu povratek preko Šmartnega in Ježice, kjer je bila prosta zabava, v Ljubljano.

Slavnost razvitja svoje društvene zastave praznoval je „Slavec“ dné 10. julija častno in sijajno. Zastavo je po načrtu g. *Zeplichala* izdelala gdč. *Föderlova* (liro vrhu zastave g. *Tratnik*) in je tako krasna, da ji skoro ne najdeš jednake na Slovenskem.

Bil je to najslavnejši dan, kateri si smé društvo s ponosom zapisati v svojo že bogato kroniko. Ob $\frac{1}{4}$ 11. uri začel se je pomikati sprevod, na čelu mu domžalska godba, za njo prostovoljno gasilno društvo iz Viča, potem dolga vrsta „Sokolov“ z zastavo, za njimi deputacija narodne čitalnice ljubljanske, dalje z zastavami: Čitalnica iz Šiške, Kranja in Kamnika, „Lira“ iz Kamnika in bralno društvo iz Železnikov, po Kongresnem Trgu, Gosposkih ulicah, Bregu in Šentjakopskem Trgu, kateri je bil ves v zastavah, v cerkev sv. Jakoba, kjer je daroval sv. mašo veleč. gosp. prošt Jarc, „Slavec“ pa je pel Nedvědovo „Slava Stvarniku“. Po maši zbrala so se vsa društva na Sv. Jakoba Trgu, kjer se je po krasnem slavnostnem govoru gospoda *dr. Josipa Vošnjaka* vršilo slovesno zabijanje žebeljev. Prvi žebelj zabila je v imenu kumice velečastite soproge gospoda deželnega predsednika Andreja barona Winklerja nje namestnica gospa Marija Murnikova, v imenu slovenskih poslancev cesarski svetnik gospod Ivan Murnik, v imenu mesta ljubljanskega župan gospod Peter Grasselli, v imenu trgovske in obrtniške zbornice za Kranjsko nje predsednik gosp. Josip Kušar, v imenu „Pisateljskega podpor-nega društva“ gospod dr. Josip Vošnjak, v imenu ljubljanskega

„Sokola“ gosp. Ignacij Valentinčič, v imenu ljubljanske čitalnice gospod dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški in v imenu „Slavca“ gg. Anton Jeločnik in Franjo Sakser.

Po zabijanju žebļjev zapel je „Slavec“ slavnostno kantato, kateri besede je zložil društveni častni član gosp. *Simon Gregorčič* in uglasbil jo gosp. *Anton Foerster*. Potem odkorakala so društva po Starem Trgu, Glavnem in Valvazorjevem Trgu čez Mesarski most in čez Sv. Petra predmestje in po Slonovih ulicah v ljubljansko čitalnico. Med vsem potom obsipavale so narodne dame udeležence sprevoda s šopki.

Ker Simona Gregorčiča pesem izraža društven program, zato jo „Slavec“ rad popeva in jo tudi bode pel, dokler bode žil. Naj jo torej priobčimo, da ž njo seznanimo naše občinstvo. Pesem slove:

Naša zastava.

Zastava naša sveta zdaj
Nad nami radostno vihraj,
Vodnica verna bodi
Nam vedno in povsodi!
Ti vodi nas navdušujoč,
Mi s tabo pojdemo pojoč
Na vojsko nekrvavo
Za doma slavo.

Za dom gorko ima srcé,
Za delo krepke pa roké,
Za petje jasna grla
Ta četa naša vrla.
A delo, čut in spev glasán
Naj domu služi v trdno brán
In rast in čast in slavo
Pod to zastavo!

Ob 1. uri je bil v čitalnični restavraciji banket, katerega se je udeležilo 120 osob. Bilo je mnogo primernih napitnic in govorov. Došlo je tudi več brzojavnih pozdravov.

Popoludne vršila se je na Koslerjevem vrtu velika veselica s koncertom. Vrt je bil prenapolnjen; bili so tu zastopani vsi krogi ljubljanskega občinstva. Koncert je obsegal dvajset toček,

katero so se izvajale na občno pohvalo. Sodeloval je gosp. Ivan Meden in vojaška godba. Po koncertu je bila prosta zabava v čitalnici.

Tako se je zaključil dan razvitja društvene zastave.

Veliki koncert na korist po toči poškodovanim Dolenjcem priredil je „Slavec“ dné 7. avgusta na Koslerjevem vrtu.

Ko so nas obiskali dragi bratje Čehi in je ta obisk pozdravil ves narod slovenski z velikim naudušenjem, bili so tisti dnevi bivanja Čehov v naši Ljubljani pravi narodni praznik. Z bratsko ljubeznijo pohitel je „Slavec“ Čehom naproti. Dné 10. avgusta priredil jim je na čast koncert z vojaško godbo na Koslerjevem vrtu, kamor je ta dan prihrula vsa Ljubljana. Na tem koncertu nastopil je tudi praški čveterospev „Kytara“.

Leta 1888.

Dné 18. marca priredil je „Slavec“ v redutni dvorani koncert v proslavo zlatomašnika vladike *J. J. Strossmayerja*. Navzlic oviram — odpovedala se je vojaška godba, vlada pa je prepovedala slavnostni govor Antona Trstenjaka — izvršil se je koncert sijajno.

Društvo je prejelo od preuzvišenega vladike pismo, katero tu v celoti podajemo:

Velecijeni gospodine predsjedniče!

Ovih dana primio sam krasnu diplomu, s kojom me slavno „Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ izvolilo imenovati svojim častnim članom. Ja se na toj bratskoj ljubavi, kako Vam, gospodine predsjedniče, tako i cielomu častnomu društvu „Slavcu“ ponajtoplije zahvaljujem.

Bog dragi, koji je pravedan i milosrdan, pogledao u obilnijoj mjeri danas na rodjenu braću Slovence i Hrvate, pa dao im uživati onu srieću, koju su svojom krvi in svojom čestitosti zaslužili!

Blagoslivljajuć i pozdravljajuć sve članove slavnoga društva, jesam sa bratinskom ljubavlju

Vaš

*Strossmayer s. r.,
biskup.*

U Djakovu, 25. svibnja 1888.

Na dan 8. julija napovedana velika narodna veselica v proslavo četrdesetletnega vladarstva Njega Veličanstva presvitlega cesarja Frana Josipa I., preložila in vršila se je na dan 8. avgusta na Koslerjevem vrtu.

Izlet v Kamnik dné 19. avgusta. Popoldne narodna veselica s sodelovanjem pevskega društva „Lira“.

Izlet na Vrhniko dné 26. avgusta, kjer je društvo sodelovalo pri slavnosti v proslavo četrdesetletnega vladarstva Njega Veličanstva.

Pevski večer na čast došlim gostom k petindvajsetletnici ljubljanskega „Sokola“ dné 8. septembra v prostorih ljubljanske čitalnice.

Veliki koncert v redutni dvorani s sodelovanjem vojaške godbe dné 8. decembra.

Leta 1889.

Izlet na Šmarno goro dné 25. maja.

Dné 23. junija velik kres na Gradu s petjem in umetalnim ognjem.

Petletnico svojega obstoja praznoval je „Slavec“ dné 15. septembra. V predvečer priredilo je društvo serenado gospej Mariji Murnikovi. Velika narodna veselica s sodelovanjem mešanega zbora šišenske čitalnice, g. Medena in vojaške godbe na Koslerjevem vrtu. O tej priliki poklonile so ljubljanske narodne dame krasno izdelan trak v vrednosti 250 gld. Prolog o petletnici zložil je naš dični pesnik g. *Anton Funtek*, a govorila ga je gospica Valentinčičeva.

Meseca oktobra prejelo je društvo od skladatelja gospoda Fr. S. Vilharja krasen zbor „Nočna pjesma“, posvečena društvu in njega članu g. Iv. Medenu.

Leta 1890.

Dné 8. marca priredil je „Slavec“ serenado deželnemu predsedniku baronu Winklerju povodom njegove desetletnice. Mej petjem poklonila se je gospodu baronu posebna deputacija.

Velika vrtna veselica dné 8. junija na Koslerjevem vrtu s sodelovanjem gospoda Medena in vojaške godbe.

Dné 22. aprila umrl je društven marljivi tajnik Janko Pajk. — Dné 14. septembra priredil se je pevski večer pokojniku na čast v čitalnični restavraciji v podporo njegove obitelji.

Leta 1891.

Velika vrtna veselica dné 14. junija na Koslerjevem vrtu v korist Preširnovemu spomeniku.

Izlet v Radovljico dné 19. julija. „Slavec“ je šel dramit gorenjsko stran, zato je poletaval v razne kraje. V Radovljici so bile mlačne razmere, radi tega tudi udeležba občinstva ni bila prevelika. Vender „Slavec“ je storil svojo narodno dolžnost. Na velikem vrtu bila je veselica, h kateri je prihitelo zavedno prebivalstvo radovljiškega okraja, potem iz Kranja in Kamne Gorice.

Leta 1892.

Na občnem zboru dné 6. januarja prišlo je do neljubega nesporazumljenja. Vsled tega izstopilo je nekaj članov iz društva ter si skoro potem osnovalo novo pevsko društvo „Ljubljana“.

Pevski zbor „Slavčev“ ni se radi tega skrčil; društveno zanimanje se je ojačilo, tako da „Slavec“ ima danes močnejši zbor, nego kdaj poprej.

Velika vrtna veselica dné 22. maja v korist „Narodnemu Domu“ na Koslerjevem vrtu. Sodelovali so gg.: Ivan Meden, Avg. Pucihar in Avg. Štamcar ter vojaška godba. Na Koslerjevem vrtu sestalo se je ta popoldan dokaj odličnih rodoljubov, tako, da je veselica vsestranski lepo uspela. Za „Narodni Dom“ dobilo se je nad 100 goldinarjev.

Izlet na Bled dné 17. julija.

Dné 22. oktobra sijajna bakljada in serenada odhajajočemu deželnemu predsedniku gospodu baronu Andreju Winklerju.

Leta 1893.

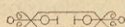
Dné 7. maja udeležil se je „Slavec“ z zastavo pogreba pesnika in pisatelja J. Cimpermana ter mu pred hišo in na pokopališču zapel žalostinke.

Vrtna veselica dné 4. junija z vojaško godbo in kegljanjem za dobitke na Koslerjevem vrtu.

Popoludanski izlet v Laverco dné 18. junija.

Dné 2. julija vrtna veselica na Koslerjevem vrtu z vojaško godbo in kegljanjem za dobitke.

Dné 17. avgusta spremil je „Slavec“ z zastavo slovenskega pesnika Frana Gestrina k večnemu počitku.

Slavnosti in veselice,

katerih se je udeležil „Slavec“.

V naslednjem izpisku podajemo slavnosti in veselice, ki so jih priredila narodna društva in na katere je bil „Slavec“ povabljen, da sodeluje pri njih s svojim pevskim zborom. Takim vabilom se je „Slavec“ vselej rad odzival, zmatrajoč to za svojo čast in narodno dolžnost. Da je pri tem izvrševal mnogo toček programa dotičnih slavnosti in veselic, umeje se samo ob sebi.

Udeležil se je torej naslednjih slavnosti in veselic:

Leta 1885.

Dné 27. septembra slovesnega otvorjenja „Bralnega društva“ v Dolu.

Leta 1886.

Dné 11. julija „Zupanove slavnosti“ v Prevojah (nad 30 pevcev) ob odkritju spominske plošče, katero je uzidalo pesniku „Slovensko pisateljsko društvo“.

Dné 1. avgusta narodne veselice, katero je priredila šišenska čitalnica v proslavo sv. Cirila in Metoda.

Dné 19. sept. „Preširnovne in Jenkove slavnosti“ v Kranju.

Leta 1887.

Dné 14. avgusta „Wolfove slavnosti“ v Idriji.

Dné 11. sept. „petindvajsetletnice“ čitalnice v Škofji Loki.

Leta 1888.

Dné 3. junija slavnosti razvitja zastave „Bralnega društva“ v Kranju, preuzevši pevski del te slavnosti.

Dné 22. julija „Gutenbergove slavnosti“ v Ljubljani, sodelujoč s svojim pevskim zborom.

Dné 7. in 8. septembra slavnosti petindvajsetletnice ljubljanskega „Sokola“.

Leta 1889.

Dné 10. februarja slavnosti otvorjenja „Bralnega društva“ v Karlovskem predmestju.

Dné 2. junija sodeluje pri veselici šentpeterske podružnice Družbe sv. Cirila in Metoda.

Dné 9. in 10. junija (16 pevcev z zastavo) slavnosti razvitja zastave „Dolenjskega Sokola“ v Novem Mestu. Bil je najprijetnejši izlet „Slavčev“, kateri je ostal pevcem v nepozabnem spominu. Odpeljali so se pevci že binško soboto popoldne in se vrnili v torek po binških. „Slavec“ je nastopal pri slavnosti častno in bil mej potom, kakor tudi v Novem Mestu burno pozdravljen.

Dné 30. junija vršila se je v Ljubljani lepa tridnevna „Vodnikova slavnost“, katere se je udeležil „Slavec“ ter sodeloval pri odkritju spomenika v veliki kantati. Takisto je prisostvoval pri sprejemu tujih gostov, a dné 28. junija napravil je z blejsko godbo koncert na čast Vodnikovim častilcem. Nastopilo je do 60 pevcev. Povodom te slavnosti položil je „Slavec“ venec na grob Vodnikov in po odkritju pred spomenik.

Dné 11. avgusta „Levstikove slavnosti“ v Velikih Laščah korporativno z zastavo ter položil venec na spomenik Levstikov. Tudi je pel pri odkritju spomenika.

Leta 1890.

Dné 13. julija „Ravnikarjeve slavnosti“ na Vačah, katero je priredilo „Slovensko pisateljsko društvo“.

Dné 10. avg. velike pevske slavnosti v Mariboru (40 pevcev), katero je priredilo „Slovensko pevsko društvo v Ptuju“.

Dné 7. in 8. septembra (20 pevcev) osnovalne slavnosti Celjskega „Sokola“.

Leta 1891.

Dné 21. februarja „jour fixa“ ljubljanskega „Sokola“.

Dné 7. junija polnoštevilno osnovne slavnosti „Viško-Glinške čitalnice“.

Dné 12. julija slovesnega odkritja spominske plošče dr. Jan-
neza Bleiweisa, preuzevši pevski del programa.

Dné 6. do 8. septembra (16 pevcev) pevskih slavnosti v
Zagrebu, pri katerih je nastopilo nad 600 pevcev. Društvo „Slo-
boda“ priredilo je „Slavcu“ lepo večerno slavnost.

Leta 1892.

Dné 8. februvarja veselice „Viško-Glinške čitalnice“.

Dné 14. avgusta desetletnice pevskega društva „Lira“ v
Kamniku. Pri koncertu nastopil je v zborih. V predvečer sprejel
je bratsko društvo „Hajdrih“ iz Proseka.

Dné 18. septembra sodeloval pri veselici šentpeterske podruž-
nice Družbe sv. Cirila in Metoda.

Leta 1893.

Dné 22. januarja pozdravil je z drugimi narodnimi društvi
na kolodvoru brate s Štajarskega, ki so s posebnim vlakom prišli
k predstavi Ipavčeve opere „Teharski plemiči“. Na kolodvoru
se je skupno pela pozdravna pesem.

Dné 11. junija vrtna veselica, katero je priredila šišenska
„podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dné 8. in 9. julija slavnosti ljubljanskega „Sokola“ ter
sodelovalo o tej priliki pri koncertu dné 8. julija na Hafnerjeve
pivarne vrtu.

Dné 23. julija petindvajsetletnice čitalnice v Kamniku.

Dné 6. avgusta priredilo je „Slovensko pevsko društvo v
Ptuju“ veliko pevsko slavnost v Mariboru, katere se je udeležil
„Slavec“ s 40 pevci. Pri maši je pel oddelek „Slavca“. Pri
koncertu je nastopil sam v par zborih.

Pri slavnosti stoletnice fare na Koprivniku pel je oddelek
„Slavca“.

Predsedniki „Slavca“.

Leta	1884.	Predsednik:	<i>Jeločnik Anton.</i>
„	1885.	„	<i>Jeločnik Anton.</i>
„	1886.	„	<i>Jeločnik Anton; Vidmar Josip</i> od 17. avg.
„	1887.	„	<i>Sakser Fran</i> od 16. januarja.
„	1888.	„	<i>Sakser Fran.</i>
„	1889.	„	<i>Valentinčič Ignacij.</i>
„	1890.	„	<i>Valentinčič Ignacij.</i>
„	1891.	„	<i>Valentinčič Ignacij.</i>
„	1892.	„	<i>Dražil Ivan.</i>
„	1893.	„	<i>Dražil Ivan.</i>
„	1894.	„	<i>Dražil Ivan.</i>

Društveni pevovodje.

Justin Ivan (1884 do meseca marca 1885. leta).

Stegnar Srečko.

Ohm vitez Janušovsky Julij.

Pijanecki Ivan.

Občni zbori in odborove seje.

Leta	Rednih občnih zborov	Izredn. obč. zborov	Odbor. sej
1884.	1	—	13
1885.	2	1	14
1886.	1	4	11
1887.	2	1	22
1888.	2	1	12
1889.	1	—	12
1890.	2	—	15
1891.	1	—	11
1892.	2	—	23
1893.	1	—	16

Društveno denarno gibanje.

	Dohodkov	Troškov	Preostanek
Leta	gld.	gld.	gld.
1884.	370·72	293·81	76·91
„ 1885.	346·81	297·38	49·43
„ 1886.	985·79	948·57	49·43
„ 1887.	1087·48	1051·83	35·65
„ 1888.	1218·92	1160·34	58·58
„ 1889.	1083·63	1058·35	25·28
„ 1890.	1280·21	1064·41	215·80
„ 1891.	1498·03	1449·75	48·28
„ 1892.	1178·81	1121·10	57·71
„ 1893.	1485·00	1404·77	80·23

Društveni arhiv.

Moških zborov 155, med njimi 34 s samospevi, 4 s spremljevanjem velikega orkestra, 2 s spremljevanjem lovskih rogov in 12 nagrobnih zborov.

Mešanih zborov 13.

Cerkvenih napevov in raznih maš 67, med njimi 25 za mešani zbor.

Čveterospevov 36.

Samospevov s spremljevanjem klavirja 14.

Raznih partitur 80.

„Lavorik“ 3 deli (skupno 64 zvezkov).

„Glasbene Matice“ 23 zvezkov.

„Slovenske Grlice“ 8 „

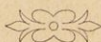
„Bisernice“ 8 „

Hrvatske pesmarice 4 zvezki

Gerbičevih skladeb 3 „

Nedvčdovih „ 3 „

Foerster: Šola za klavir 4 zvezke.

Člani „Slavčevi“.

A. Častni člani.

1. Gregorčič Simon,	izvoljen dné 10. marca 1885.
2. Meden Ivan,	” ” 18. januv. 1886.
3. Josip Juraj Strossmayer,	” ” 12. marca 1888.
4. Stegnar Srečko,	” ” 20. januv. 1889.
5. Nedvěd Anton,	” ” 22. junija 1890.

B. Ustanovniki.

Hren Fran (1894).	Starè Josip dr. (1891).
Hribar Fran (1884).	Tehnično osobje „Katoliške
Juvančič J. C. (1890).	Tiskarne“ (1894).
Mally Fran (1889).	Velkovrh Ivan (1889).
Perdan Ivan (1894).	Vilhar Ivan (1889).
Petričič Vaso (1894).	Vošnjak Josip dr. (1887).
Souvan Ferdinand (1889).	Zalaznik Jakob (1888).
Souvan Fran Ks. (1890).	Zamejic Andrej (1889).

C. Pevski zbor.

Anzelc Ivan.	Breskvar Fran.
Babič Jernej.	Čadež Matej.
Bajec Viktor.	Čepon Ignacij.
Ballogh Karol.	Črne Viljem.
Bartel Franc.	Črv Leopold.
Boštič Karol.	Dražil Ivan.

Götzl Aleksander.
Götzl Karol.
Gril Ivan.
Hrovat Vinko.
Jakše Artur.
Jeločnik Mihael.
Jereb Josip.
Jeršan Ivan.
Kapš Josip.
Keršič Viktor.
Klemenčič Ivan.
Klun Karol.
Kotar Ivan.
Kramaršič Ernest.
Kramaršič Karol.
Krašna Emil.
Krivic Tomo.
Kuhelj Makso.
Kunauer Andrej.
Kurnik Vojteh.
Lumbar Jakob.
Mejak Ivan.
Mezeg Lovro.
Mezeg Martin.
Milavec Ivan.
Mitermajer Makso.
Modic Ivan.
Mohar Anton.
Oblak Josip.
Oblak Matej.
Oražen Ivan.

Orehek Fran.
Orel Ivan.
Pirc Ivan.
Planinec Oton.
Pleško Josip.
Podolšak Ivan.
Porenta Jakob.
Poznič Ivan.
Premelič Josip.
Puc Karol.
Rajer Anton.
Rus Fran.
Sachs Hinko.
Saller Rudolf.
Slatnar Anton.
Smrkol Josip.
Šapla Danijel.
Šimenc Ignacij.
Špindler Ivan.
Štamcar Avgust.
Štular Avgust.
Šturm Ivan.
Šušteršič Jakob.
Švajgar Melhijor.
Verzak Leopold.
Zabukovec Pavel.
Zalesjak Hinko.
Zirkelbach Ivan.
Zor Miroslav.
Žurbi Ignacij.

Č. Podporniki.

Adamič Avgust.
Anclin Fran.
Arce Rajko.
Armič Josip.

Auer Ana.
Auer Oroslov ml.
Babič Fran.
Bahovec Ivan.

Bahovec Jernej.
Bahovec Josip.
Bajec Viktor.
Ban Fran.
Barborič Karol.
Belè Ivan.
Belič Ivan.
Belič Lovro.
Bizjak Fran.
Boltauzer Ivan.
Butorac Karol.
Bürger Leopold.
Cvirn Pavel.
Čik Jakob.
Čuden Fran.
Dečman Anton.
Dobrin Ana.
Dolenc Hinko dr.
Dolinar Matej.
Döpfer Viljem.
Drachsler Pavel.
Druškovič Andrej.
Druškovič Ignacij.
Eggia G.
Ferlinc Fran.
Finz Fran dr.
Fleš Ivan.
Franken Anton vit.
Franzot Štefan.
Fröhlich Filip.
Fürsager Leopold.
Gestrin Ivan.
Giontini Ivan.
Gjud Aleksander.
Goričnik Fran.
Goršič Ivan.
Grandesso Viktor.
Gregorec Anton.
Hein Viktor baron.
Herceg Josip.

Hrast Ivan.
Hribar Ivan.
Hudnik Matija dr.
Jakopič Fran.
Janša Jernej.
Javornik Ivan v Žalni.
Jebačin Ivana.
Jeločnik Mihael.
Jenko Martin.
Jerman Ivan.
Juvanc Felicijan.
Kanc Anton.
Kandare Fran.
Klein Anton.
Kljun Štefan.
Klun Karol.
Knez Ivan.
Kobau Fran.
Koblar Anton.
Koklič Ivan.
Kolenc Anton.
Kolman Fran.
Kostelac Leopold.
Košenina Ivan.
Košiček Ivan.
Košir Alojzij.
Kovač Fran.
Kovač Ivan.
Kovač Ivana.
Kovačič Fran.
Kozak Ferdo.
Kozak Milan.
Kranjec Ivan.
Krapeš Fran.
Krapš Anton.
Krisper Valentin dr.
Križ Peter.
Krsnik Uroš.
Kunčič Ivan.
Kuralt Josip.

Kušar Josip dr.
Kušević Ivan.
Lenče Josip.
Lenček Alojzij.
Logar Fran.
Lozar Josip.
Majer Josip.
Malin Ivan.
Manzini Anton.
Matajec Fran.
Matè Avgust.
Merzel Anton.
Mešè Fran.
Murnik Ivan.
Müller Julij.
Naglas Viktor.
Negovetič Miroslav.
Olifčič Blaž.
Oswald Herman.
Papež Fran dr.
Pavlin Josip.
Perles Ivan.
Petcosig Josip.
Peterkovič Fran.
Petrič Josip.
Pirc Gustav.
Planinšek Karol.
Platnar Josip.
Pleteršnik Makso.
Počivalnik Ivan.
Podrekar Gregor.
Pogačnik Ana.
Pogačnik Ivan.
Popp Fran.
Preatoni Ambrož.
Premelič Josip.
Pretner Josip.
Příbil Ivan.
Primožič Ferdo.
Primožič Ivan.

Pua Anton.
Putrich Anton.
Rant Jakob.
Rohrmann Viktor.
Roth Leopold.
Rozina Fran.
Rozman Anton.
Rozman Fran.
Samec Ivan.
Schemerl Aleksander.
Schmidt Ulrik.
Sedej Ana.
Simon Hermina.
Sitar Valentin.
Skabernè A. & E.
Slatnar Fran.
Soss Miroslav.
Sparovitz Josip.
Stor Fran dr.
Stöckl Ivan.
Strehar Josip.
Strel Peter.
Stricel Ludovik.
Sušnik Alojzij.
Šeber Fran.
Šlajmer Edvard dr.
Šmuc Josip.
Tanko Franja.
Tavčar Ivan dr.
Topolavec Fran.
Tönnies Gustav.
Traun Ivan.
Traun Jakob.
Triller Karol dr.
Trnkóczy Ubald pl.
Troha Ivan.
Trstenjak Anton.
Trtnik Ivan.
Udovič Ivan.
Umberger Anton ml.

Umberger Anton st.
Uršič Valentin.
Valentinčič Ignacij.
Vernik Ivan.
Verovšek Anton.
Vičič Ivan.
Vidic Alojzij.
Vidmajer Alojzija.
Witthalm Josip.
Zabukovec Jakob.

Zadnikar Matej.
Zagorjan Anton.
Zajc Alojzij.
Zajec Alojzij.
Zalar Andrej.
Župan Anton.
Župančič Filip.
Zurc Gustav.
Žagar Ivan.
Žumer Andrej.

Častnih članov	5
Ustanovnikov	15
Pevskega zbora	73
Podpornikov	188

Skupaj 281 članov.

„Slavčev“ odbor za leto 1894.

Predsednik :

Dražil Ivan.

Podpredsednik :

Štamcar Avgust.

Tajnik :

Slatnar Anton.

Blagajnik :

Göttl Aleksander.

Arhivar :

Zirkelbach Ivan.

Odborniki :

**Bahovec Jernej, Črne Viljem,
Lumbar Jakob, Oražen Ivan.**

Zastavonoša :

Göttl Aleksander.

Pevovodja :

Stegnar Srečko.

